

האדישה והרגוע

מתוך: מין בבית העלמין, מאת אסף גברון

היא מצאה חן בעיניו, אז הוא החליט להיות רגוע ולא להראות לה את זה. אחרי כמה זמן היא שמה לב שהוא לא מתייחס אליה ונדלקה. אז היא החליטה לשחק אותה קול ולהיות אדישה אליו. כשהיא ראתה אותו, היא היתה מחייכת לגברים אחרים. היא חשבה שזה יטריף אותו. זה הטריף אותו. הוא הרגיש שהוא מתאהב בה. הוא דיבר עם דודה שלו, שמבינה טוב טוב בנשים, והיא אמרה לו לנגוע בה כאילו בטעות בזמן שהוא מדבר איתה, אבל לא להסתובב סביבה יותר מדי. הוא אפילו צריך להתרחק ממנה. ככל שתהיה יותר בלתי מושג, היא אמרה לו, ככה היא יותר תימשך אליך, תאמין לדודה הזקנה שלך. היא צדקה, הדודה. האדישה נטרפה. היא סיפרה לכל החברות שלה שהיא מאוהבת בו, שהוא לא יודע כמה שהנגיעות הקטנות האלה שהוא בטח בכלל לא שם לב שהוא נוגע משגעות אותה. אחת החברות של האדישה אמרה לה שתשחק אותה כאילו היא דלוקה על חבר של הרגוע, שתסתובב סביב החבר, תחייך אליו, וכל זה כמובן בזמן שהרגוע והחבר שלו נמצאים ביחד. זה ישבור

אותו סופית, ככה החברה אמרה לה. והחברה צדקה. הרגוע נשבר. הוא ראה את המבטים של האדישה אל חבר שלו והלב שלו התנפץ בקול פעמונים בתוך החזה שלו. הוא הלך הביתה ושכב על הגב במיטה, עיניים בתקרה, מדוכא על כל הנשמה. הוא אפילו בכה. הוא ממש ממש אהב את האדישה. הם בקושי דיברו, אבל היא נראתה מתאימה לו. הוא אהב את השקט שלה. הוא החליט לצאת עם בחורה אחרת, אולי ככה יהיה לו סיכוי. הוא התקשר לאקסית שלו, וקבע להיפגש למחרת במקום שהוא ידע שהאדישה תראה אותם. האקסית הסכימה, כמובן, היא עדיין היתה קרועה עליו, והכול הלך לפי התוכניות. הוא דאג שהוא והאקסית יחזיקו ידיים בזמן שהאדישה עברה לידם, והוא גם חיך לאדישה חיוך נונשלנטי של הבנה, כאילו היא סתם מישגי שהוא מזהה ועושה רושם על החברה שלו איתה. האדישה נקרעה מזה. היא רצה מיד לחבר שלו.

היא נשארה אצל החבר בלילה. לא, היא לא נתנה לו, כמובן, כי היא לא היתה מעוניינת בו, אבל היא שאלה אותו, את החבר, אם היא יכולה להישאר אצלו בלילה. כמובן שהוא הסכים. הוא הכין פנקייקים לארוחת בוקר. האדישה ניסתה לחשוב איך היא מבררת מה קורה עם הרגוע, מי זו הבחורה שהוא החזיק איתה ידיים אתמול בערב, ואיך היא גורמת לכך שהוא ידע שהיא ישנה אצל החבר הכי טוב שלו.

היה לה מזל. הרגוע התקשר לחבר הכי טוב שלו בבוקר. עכשיו, החבר הכי טוב שלו לא ידע שהרגוע מאוהב באדישה. אז הרגוע שואל את החבר הכי טוב שלו בטלפון אם הוא רוצה ללכת לים. האדישה שומעת את החבר הכי טוב אומר "לים?" הוא מסתכל בה כשהוא אומר את זה והיא מחייכת ועושה כן עם הראש. הוא אומר לשפופרת, "רק רגע." הוא שואל אותה, "את רוצה ללכת לים?" בלי לכסות את השפופרת. "בטח!" האדישה אומרת בקול רם ועלז, שיישמע דרך הטלפון.

החבר הכי טוב מניח את השפופרת על האוזן. האדישה יודעת שהרגוע שואל עכשיו את החבר הכי טוב מי זאת שענתה. החבר

הטוב אומר, "אה, אני לא יודע אם אתה מכיר, זאת האדישה, אנחנו אוכלים ארוחת בוקר."

החבר הטוב מקשיב. האדישה יודעת שהרגוע שואל משהו כמו, "ארוחת בוקר? מה זאת אומרת? היא נשארה אצלך בלילה?" היא רואה את החבר הכי טוב מחייך אליה בביישנות, היא מחייכת חזרה, והחבר הכי טוב אומר לשפופרת, "אה, כן, בערך. אני כבר אדבר איתך על זה."

הרגוע נטרף. הוא לא מאמין למה שהחבר הכי טוב שלו אומר לו. אחרי שהם קובעים בים הרגוע מתקשר אל האקסית, שאת הדייט איתה אתמול בערב הוא לא טרח להמשיך אחרי שהיא מילאה את הפונקציה של לגרום לאדישה לקנא. הרגוע שואל את האקסית אם היא רוצה ללכת לים. היא אומרת, "בטח!" בקול רם ועליז. היא באה אליו והוא שוכב איתה, דבר ראשון, בשביל הכיטחון העצמי. בשביל להראות לאדישה ולעצמו שהוא לא פראיר.

כשהרגוע רואה את האדישה מגיעה עם החבר הכי טוב שלו לים, הלב שלו דופק אבל הוא משחק אותה רגוע. הוא אומר "מה נשמע" יבש וקר ולא טורח להקשיב לתשובה.

כשהאדישה רואה אותו מגיע לים עם האקסית שלו, הלב שלה דופק אבל היא משחקת אותה אדישה. היא עונה תשובה קצרה לשאלה שלו.

הארבעה מתיישבים על כסאות נוח. מימין לשמאל: האקסית, הרגוע, האדישה, החבר הכי טוב. הרגוע נוגע באדישה נגיעות קטנות, כאילו לא בכוונה, וזה מטריף אותה, אבל כשצריך למרוח לה שמן שיזוף על הגב היא מבקשת מהחבר הכי טוב לעשות את זה. הרגוע כאילו לא שם לב, אבל עוקב מקרוב, בפזילה דרך המשקפי שמש, אחרי תנועת האצבעות של החבר הכי טוב על הגב של האדישה, מחפש סימני אינטימיות, וזה מטריף אותו, כי נדמה לו שהוא מגלה אותם. הרגוע מרגיש שהוא פשוט אוהב אותה, וכל-כך רוצה אותה, והיא כל-כך קרובה אליו, עם הבגד ים הזה, והוא לא יכול לעשות כלום.

כשהאדישה מסתכלת לצד שלו ושל האקסית, הוא דואג ללטף לאקסית את הירכיים, מה שמטריף את האדישה. אוי, היא נאנחת בדממה לתוך עצמה, הוא כל-כך משגע.

בשלב מסוים החבר הכי טוב שואל את הרגוע ואת האקסית משהו כמו, "אז מה קורה ביניכם, אתם ביחד עכשיו?" והרגוע עונה, "משהו כזה", ומיד שואל, "ואתם?" והאדישה ממהרת לענות, לפני שהחבר הכי טוב יענה, האדישה אומרת "משהו כזה", ומלטפת לחבר הכי טוב את הרגל, מה שמגעיל אותה, מפתיע את החבר הכי טוב ומטריף את הרגוע.

למחרת האדישה ניתקה קשר עם החבר הכי טוב והתרחקה מהחבורה שלהם. היא לא רצתה לדעת כלום. היא לא רצתה להתאהב. היא לא רצתה לשמוע על הרגוע. הרגוע ניתק קשר עם האקסית שלו ולא רצה לשמוע עליה יותר. הקשר שלו עם החבר הכי טוב דעך אחרי אותו יום, וכשהוא בכל זאת דיבר איתו הוא לא שאל עליה, כי הוא לא רצה לדעת. הוא לא רצה להישבר.

אחרי שנתיים, האדישה והרגוע נפגשו במקרה ברחוב. הם זיהו זה את זה, עצרו ואמרו "היי!" והחליפו ברכות מגומגומות. הוא שאל אותה אם היא רוצה לשבת לקפה. היא הסתכלה בשעון ואמרה, "למה לא? אבל קצר." הוא אמר, "סבבה."

כמובן, הם מיד חשפו את הכול. היא זכרה בעיקר את הנגיעות שהטריפו אותה, הוא אמר שהדודה הזקנה שלו אמרה לו לעשות את זה. הוא זכר את הים ושאל על החבר הכי טוב. היא אמרה שהיא לא שמה עליו, היא לא שכבה איתו, כמובן, הכול היה בשביל שהוא יקנא. הוא אמר שהוא לא בקשר איתו, פחות או יותר מאז. היא אמרה שהיא מצטערת. הוא אמר שזה בסדר. הוא אמר, "וואו! אני לא מאמין, זה מדהים." היא אמרה שזה מטורף. היתה אווירה טובה. הם צחקו הרבה.

אחרי לא הרבה זמן היא אמרה לו שהיא צריכה ללכת. הוא חשב לשאול אותה אם היא רוצה לצאת באותו הערב. בסוף הוא לא שאל.